

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XII. évfolyam, 3617. szám | 1956. október 11. csütörtök | 4 oldal, 20 bani

KOLLEKTIVISTÁK AZ ÉLEN

Az államnak adják el gabonateleslegüket

Aradrajonban a kollektivisták sorában nagy visszhangra talált a Nagyvárad tartományi bátori kollektivisták példamutatása, hogy terményfeleslegeiket az államnak adják el.

A szentmártoni kollektív gazdaságban a kvótáatadás teljesítése után október 8-án nagygyűlést tartottak, ahol megvitatták a kollektív gazdaság terményfeleslegeinek értékesítését. Berbecaru Gheorghe elnök és Balogh János rajoni kiküldött bevezető szavai után 16 kollektivistát vállalt kötelezettséget, hogy az előlegként kapott tengeriből 2000 kilogrammot az államnak ad el.

— En 300 kilót adok el az államnak — mondotta Stanioiu Ioan —, mert az állam is 110 lej fizet mázsáért, így meg a szabadpiacon is. Messer Antal kijelentette, hogy ő is hozzá akar járulni a dolgozók ellátásához. Oies Petru pedig kijelentette, hogy 500 kiló kukoricát ad

el az államnak. A kollektivisták, mint Stark Ferenc, Zimmermann Antal, Firmthaler Mihály, Reck Adám, Lacatus Moise, egymásután vállalták, hogy terményfeleslegeiket az állam útján értékesítik. Senki sem akart lemaradni közülük. Ardelean Sofia, Ilian Barbara, Zeller Magdalena, Sandner Barbara, Söllner Rozália kijelentették, hogy ők is az előlegként kapott kukoricából 100–100 kilót az államnak adnak el.

A nagygyűlés jóváhagyta, hogy a kollektivisták terményfeleslegüket, amelyet az államnak adnak el, a gazdaság teherautóján díjmentesen szállítsák Kürtöse, a begyűjtő központba. A vezetőtanács javaslatára a nagygyűlés határozatot fogadott el, hogy a gazdaság 2500 kiló kukoricát ad el az államnak és az ellenében kapott pénzösszeget a munkanapok arányában osszák szét a tagoknak.

Söllner Antal, levelező.

Serényen dolgoznak

Szorgalmas emberek a szofronyai kollektív gazdaság tagjai. Fáradságtalanul, szinte megállás nélkül dolgoznak az őszi mezőgazdasági kampány idejében történő elvégzéséért. Jól tudják, hogy ha idejében vetik el gabonájukat, akkor a jövő évben sokkal gazdagabb lesz a termésük. Eppen ezért, nem is vártak biztatásra, rövid idő alatt alaposan felkészültek az őszi betakarításra és a vetésre.

A betakarítási munkát a vezetőtanács a pártalapszervezet javaslatának figyelembevételével szervezte meg. A minisztertervezés 141. számú határozatának megfelelően, a kukoricával bevett terület csoportokba és tagokba osztották ki betakarítást végezt. Arra törekedtek, hogy minden egyes csoport és minden kollektivisták lehetőleg ugyanazon a helyen törje a kukoricát, ahol tavasszal a növényápolási munkát végezték. A munka helyes irányításáért és megszervezéséért különösen Catana Teodor brigádvezető érdemel dicséretet.

A munka jó megszervezése alkalmat adott a szocialista verseny kibontakozására. A brigád négy csoportja — mert csak egy mezei brigádja van a gazdaságnak — versenyt bontott a kukorica törését. A verseny fokozottabban munkára ösztönözte a kollektivistákat. Ennek eredménye meg is mutatkozott. A gazdaság 84 hektár kukoricáját nyolc nap alatt teljes egészében betakarították. A kollektivisták közül elsőként Baranyi Erzsébet, Opritescu Margareta, Baranyi János, Molnar Sándor, Oláh Mária I. és Oláh Mária II. fejezte be a kukorica törését. A csoportok közül pedig a második, Márton Géza és a negyedik, Horváth Béla vezetésével került az élre. A két csoport tagjai egyidőben fejezték be a kukorica törését. Az átlagos terméseredményt pontosan meg nem tudták megállapítani, de annyi bizonyos, hogy a kollektivisták jól halad a beszolgáltatás felé.

Jól halad a beszolgáltatás

Kisiratoson mind a kollektív gazdaság és a mezőgazdasági társulás tagjai, mind pedig az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok tudatában vannak, hogy a kvótábeszolgáltatással hazafias kötelezettségüknek tesznek eleget. Ezt bizonyítja a legutóbbi begyűjtési kimutatás is.

A nagy barátság hónapjának kultúreseményeiből

A Román–Sovjet Barátság Hónapja alkalmából az ARUS aradvárosi bizottsága sokrétű kultúreseményekben gazdag, változatos műsort állított össze, melynek során Arad város és Temesvár tartomány legkiválóbb értelmiségieit, íróit, művészeit, tudósait, tanárait szerepelnek mint előadók. Megjelennek a gyárak, üzemek klubjaiban, a Kulturpalota előadóterében, a Május 9 klubban, hogy a szovjet tudomány és művészet nagyszerű eredményeit ismertessék a hallgatóság előtt, hogy a szovjet–román barátság multibeli kultúremlékeit és mai győzelmet bevigyük a tömegek tudatába. Az iskolák tanulói a pionírházban adnak színvonalas művészeti műsort. Az ifjúsági brigádok ünnepi műszoikat tartanak s a társadalom minden rétegét megmozdít, hogy ez a hónap a színvonalas ünnepségek és sportversenyek jegyében erősítse és kifejezze a szovjet és román népek közötti örök barátságát.

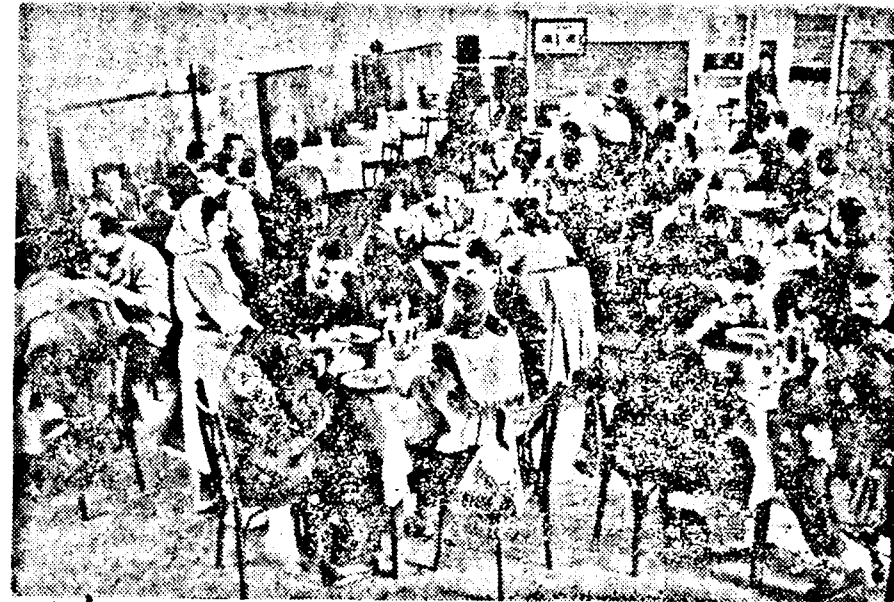
Október 10-én Hajós Imre elvtárs, az Országos Képzőművészeti Egyesület aradi fiókjának elnöke, a képzőművészeti fiók helyiségében előadást tartott a szovjet képzőművészet megvalósításáról és hatásáról. Október 11-én a központi könyvtárban Bej Anghela iskolaigazgatónő „Az orosz és szovjet irodalom kincsei” címmel tart előadást az irodalomkedvelőknek. Október 14-én délelőtt fél 11 órakor az ifjúsági filmszínházban Metea Octavian temesvári ügyvéd a szovjet tudományos fantasztikus irodalmi alkotásokról tart előadást, melyet az Othello című film vetítése követ. Október 20-án a román–szovjet barátság tiszteletére a G. Dimitrov, TEBA, December 30, Vörös Triló, I. Ranghegy gyár és a CFR főműhely békébrigádjai ünnepi műszoikat tartanak. Ugyanezen a napon a Központi Könyvtárban délután 4 órakor mesedélután lesz a gyermekek számára. Október

21-én a város összes kulturoththonaiban színvonalas előadásokat rendeznek, melyeknek alapjátékai: a Szovjetunió a békéért vívott harc élen. Az előadásokat gazdag művészeti műsor egészíti ki. Október 21-én „Hazaértek az ország művészei kincsei” címmel Zala Béla elvtárs, a múzeum igazgatója tart előadást. Október 23-án délután 5 órakor a Május 9 klubban szimpoziumot tartanak a román–szovjet barátságról. Október 28-án délelőtt 10 órakor dr. Apostolescu Nicolae tanár az 1. számú középiskolában az új pedagógiai irányzatokat ismerteti tanárok, pedagógusok és szülők előtt. Ugyan ezen a napon az 1. számú középiskolában Manoliu F4 lip tanár földrajz és természetudományi előadást tart. Október 30-án „Mit láttam a Szovjetunióban” címmel dr. Ghirboan Augustin ügyvéd számol be szovjetunióbeli élményeiről. Október 31-én a Kulturpalotában szovjet és román szerzők műveiből nagyszabású ünnepi hangversenyt rendeznek. Október 30-án délután 6 órakor az Allami Színház művészei a Május 9 klubban „A nászutas” című színdarabot játsszák.

A Román–Sovjet Barátság Hónapja időszakában gazdag és változatos sporteseményeket rendeznek. Az ünnepségekből kivesszük részüket a nöbízottság tagjai is, akik hangos újság keretében ismertetik a Szovjetunió szépségeit és gazdaságát. A középiskolák tanulói irodalmi versenyt indítottak és albumokat készítettek, melyeket a Szovjetunióba küldenek. A pionírpályát látogató iskolásgyerekek rajzaiból és kézimunkáiból kiállítást rendeznek. A Román Népi Társaság Irászó-vetsege temesvári fiókjának tagjai közül többen látogatnak el Aradra felolvasást tartani.

A november hónapra tervszerűsített kultúresemények műsorának további ismertetésére még visszatérünk.

SZÉP ÉTKEZDÉBEN — JÓ EBÉD

Mindenki elismeri, hogy munka után, vagy előtt egyaránt jól esik az ebéd. Ezt bizonyítja képpünk is, amely azt mutatja, hogy a munkából távozó, illetve munkahelyeikre érkező I. Ranghegy szerzeménygyári dolgozók az étkezdében jó étvággyal fogyasztják az ízletes ebédet.

Mi újság a kisipari termelőszövetkezetekben?

Tulajdonosok a szeptemberi és a harmadik negyedévi tervet is

Az Artex szabóipari termelőszövetkezet munkaközössége jól dolgozott szeptemberben és az egész harmadik negyedévben is. A szeptemberi globális tervet értékben 105,85, a harmadik negyedévi tervet pedig 106,89 százalékban valósították meg.

Számos üzemszabály — a sorozatgyártószerzők közül — és több rendelőműhely, különösen jó eredményt ért el a harmadik negyedév utolsó hónapjában. A II. számú férfikonfektó osztály például 112,37, a IV. számú női könnyűruha készítő osztály pedig 111,92 százalékos teljesítménnyel zárta a hónapot. Az eredmények eléréséért dicséretet érdemelnek az élenjáró üzemszabályok felelősei és dolgozói egyaránt.

Szarvas Péter, aki nemrég elmunkás oklevelet kapott a II. számú férfi konfektó osztályt, Nagy Eszter pedig — aki az élenjáró szövetkezet dolgozóit megilleti érem tulajdonosa — a IV. számú női könnyűruha konfektó osztály munkáját irányította ésszerűen.

Az elmunkások közül a II. számú férfi konfektó osztályon, különösen Rifa Ilona IMSZ-tag, az ifjúsági brigád tagja tűnt ki jó munkájával és normájának 120 százalékos teljesítésével. A IV. számú osztályon pedig Pap Etelka a Prodszinkron csoportban 140 százalékos normatúteljesítéssel került az élre.

A rendelőműhelyek közül szeptemberben a legjobban az I. számú dolgozóktól. Halasi tervét 119,07 százalékban valósította meg. Az említett műhely tevékenységét Schächter József, illetve Szilágyi György irányítja. Schächter József elmunkás-oklevél, Szilágyi György pedig elmunkás-oklevél és szövetkezeti elmunkás-érem tulajdonosa.

Új típusú bufor 1957-re

Közeledik az új esztendő. A Május 1 asztalosipari termelőszövetkezet munkaközössége új butortípusokat készít elő az új esztendőre. Jelenleg egy új típusú francia hálószerű bufor két példányának kivitelezésén dolgoznak. Az új típusú butort Bukarestben a szövetkezetek központi tanácsa (UCECOM) rendezésében sorakerülő kiállításon mutatják majd be.

Az új butortípus négyajtós szekrényből, kettős francia ágyból, toalettkörből, két éjjeli szekrényből és egy kerek asztalból áll. A dízfurnirozás, izléses kivitelű butor, köztudottan a legújabb fényszék. Az új butor minden darabja szép, de különösen értékes és egyben igen praktikus a négyajtós szekrény, amely tulajdonképpen két részből áll. Egy rész akasztós és fehérneműs szekrénynek is használható. A butor darabokon a széleket és sarkokat ügynevezett kecskgyárral díszítik.

Az új típusú butort Kulcsár György technikai vezető és Pap János rajzoló tervezte. A kivitelezésen pedig jelenleg a következők dolgoznak: Popovics Sándor, a gépház csoportvezetője, Lengyel Lajos, Hégyes István és Deutsch Izák butorasztalosok és mások.

Téli előkészületek

Az Unirea szövetkezetben

Az Unirea élelmiszeripari szövetkezetben, a téli előkészületek során, szeptember végén az I. számú cukrászati osztályon és a húsféléket készítő részlegen nagy munkák folytak.

A cukrászati osztályt például teljesen átrendezték, kétszerez — előkészítő és befőző részlegre — osztották, a helyiségeket kitakarították, a falakat átfestették, és mindkét műhelyt ellátták a szükséges felszereléssel. Az Avram Iancu-terti helyiségben — itt volt azelőtt az egész cukrászati osztály — rendezték be a befőző részleget, ahol a süteményeket töltik, díszítik és szelelik. Az előkészítő laboratóriumot és a sütődét az N. Balcescu utcában lévő helyiségben rendezték be. Itt azelőtt a szövetkezet kecskgyárral részleg volt. Ezért az itt lévő pékmaszkeket átalakították, hogy alkalmas legyenek cukrász-tészták sütésére.

A több napig tartó javítási és átalakítási munkálatok idején nem szünetelt a termelés. Míg az előkészítő osztályon folytak a javítási munkák, addig a cukrászati régi helyiségben dolgoztak, majd az új laboratóriumban. Október 3-án pedig mindkét helyen „teljes gözzel” megindult a termelés.

Halina Czerny-Stefanska zongoraestje

A Kulturpalota nagy hangversenytermében kedde este került sor az érdeklődéssel várta Halina Czerny-Stefanska lengyel állami díjas zongoraművész aradi bemutatkozására. Az 1949-es varsói Chopin-versenyen első díjat nyert vendégművész szólóestjének műsorát a klasszikus zongoraművészek, egy nagyobb Chopin-sorozat és végül egy-egy Szkrjabin- és Liszt-mű képezte.

Aradi zongoraestjét Czerny-Stefanska, Mysłiwiec F-dur szonátájával kezdte, majd ezt három Scarlatti-sonatával követte (D-dur, C-dur, A-dur). A műsor első felében hallottuk még Bach-Busoni Chaconne-ját, végül Mozart G-dur szonátáját.

Mysłiwiec és a három Scarlatti szonátában a művek szépségeit hiánytalanul megkapjuk. A művésznek tanújelét adta, hogy komolyan megalapozott technikájának, a kifejező eszközök széles skálájának birtokában teljesen ura a zongora lehetőségeinek. E műveket a legapróbb részletekig kiterjedő gondossággal formálta meg.

Bach-Busoni Chaconne-ját Stefanska tolmácsolásában magas fokú kultúra, alapos átgondolás, lelkiismeretes előkészítés és kifejező erő jellemezte. Az általános hanggyományság merevedett tempó elvetése — különösen a variációk esetében — és Stefanska új értelmezése annyira természetes volt, hogy meggyőzte a hallgatót: a mű ebben az értelmezésben is logikus és indokolt lehet.

zongoraművészek oly gyakran folyamodnak és így sokszor hamis fogalmat alakítanak ki arról a stílusról. Ebben az egyszerűen, mesterkétséggel nélkül előadott szonátában különösen ki kell emelnünk

a harmadik tétel gondosan kidolgozott előadását. A tempóváltás igen élénk volt, a tétel tele volt tüzzel, magával ragadó jókedvvel, kristálytisztán kirajzolódó dinamikai és hangszínbeli árnyalatokkal, ami jól átgondolt ellentétet képezett a koncentrált és kissé egyoldalúan meditatív jellegű második tétellel.

A közönség különösen nagy érdeklődéssel várta Chopin műveinek előadását, tudva azt, hogy Czerny Stefanska az 1949-es varsói verseny első díját éppen Chopin műveinek legjobb tolmácsolásáért nyerte el. Chopin műveinek

hiteles tolmácsolásában (Andante spianato, Esz-dur polonéz, Fisz-dur nokturnó, g-moll ballada és Esz-dur keringő) a chopini zene gazdag csillogó elemeit oldták láthatóan. Ugyancsak műsorának második részében a művész Szkrjabin nokturnóját adta elő. A nokturnó ihletett hangú előadásában sikerrel érzékeltette a műsziklos álmódorú, a jellegzetesen szkrjabiní hevet, az ünnepiesen egzaltált ráoszt, a hangok egész sejtlenes varázsvilágát.

Végezetül a kirodó lengyel művész Liszt XII. rapszódiját adta elő. Itt Czerny-Stefanska zongorájának a maga teljes pompájában szólalt meg, árnyalatokban, színeiben gazdag és fantáziában szinte kifogyhatatlan nyelvezetén vált eleve. Az eddigiekkel sokkal súlyosabb, komolyabb hangvétel mellett a darab megszólaltatása még a legbravurósabb helyein is mindvégig harmonikus, lendületes és meggyőző volt.

Czerny-Stefanska művészetének jó jellemzője, hogy minden technikát és kifejező eszközt aláveti a mű szövegének és elgondolásának, hogy a legteljesebb mértékben távolítsa magát a hatáskeresztől, eredetiségkedéstől. Műsorának első részében a megható klasszikus keretű előadásnak érzelmi gazdagságot és nemesseget kölcsönöztek, de ugyanakkor a lírai művekben is az érzések mértékeltartását, sőt helyenként a kímélő szenvedély megőrzését biztosították.

A komoly művészettel előadott darabok szinte ellenséget váltottak ki a lelkes hallgatóságból. A szűnni nem akaró tapsot Halina Czerny-Stefanska két Chopin-raddal követte meg (a-moll mazurka és Desz-dur prelűd).

Dregely Ferenc

Magyarországi uti jegyzetek... (I.)

Az aradi állomáson vagyunk immár két órája. Még délelőtti jöttünk mi, temesváriak, resicaiak, lugosiak vegyesen. De mind több aradi és környékbeli is gyűlik körénk s halmozza fel minket a sínek mellé. Zsibong a tömeg és nem hiába kárikulál a hőség, de anélkül is, az utazási kár eléri a forrponot. A percekkel számolva várjuk a Bukarestből jövő nemzetközi gyorsot, hogy a magyar határon tünnyen bennünk.

Végre bejut a gözt eod, jüstöt okádó óriás sárkány. Mögötte karcsulestű személykocsik sora. Sok a leszálló, de még többen rohamoznak meg a vonatot. Egyhádsba gyűrődünk, ember, bőrönd s teméntelen sok, kalandos formájú farka csomog. — Van e, kérem, még egy hely?... Leülhetek ite?... — a kérdés százféle változatban záporozik a már bent „hüszlő” boldog halandók fejére. S a felelet, mintha beszajkóztak volna. — Valamennyit elfoglalt! Sajnos, későn jöttél!

Hosszas percek, talán egy negyed-óra is eltelik, amíg kiderül, hogy mind ennek ellenére, mindegyik félkén azért akar egy sarok, vagy egy fél helyeske. Merthát, amint a körmonás is tartja: „Sok jó ember kis helyen is megfér!” És vajon egy ilyen, bizonyára meglepetésekkel teli, messzi út előtt, ki ne akarna jó ember lenni? Jól, vagy rosszul, de valamennyien elhelyezkedünk.

— De, kérem! Nem lehet csomagokkal ültetni elfoglalni — és egy fekete asszonyka, mint egy párduc küldi át magát a szűfolt folyosón. Leül a leszálló szatyor helyébe és nincs az az égbeli hatalom, amely onnan elmozdítaná. Senkire se hederítve — amolyan szíkszéként — ül az ott, amíg egy kesztes asszonydórt ki nem kéri a tömegből. Erre felugrik. — Mayer néni! — kiabálja — Mayer néni, itt a hely!

Az imént még haragudtunk rá, de a kedves arcú Mayer néni láttán megbékülünk. Csakhamar megtudjuk, hogy az erélyes fekete asszonyka, a néni szomszédja, aki egész a határig elkíséri és vigyáz a 78 esztendő néniére. Ott aztán már a lánya s menyje várja majd az idős asszonyt.

Eközben végre s mégis szinte észrevétlenül elindult a vonat s már is kúrtósnak vagyunk. A kísérő rokonok, ismerősök leszállnak és újra bucsukodás közeledik. De a jégylem most nem erre irányul, hanem azokra az egyenruhás emberekre, — asszony is van közöttük — akik jelszállnak. Kérik az utatvelet és a pénznemek után érdeklődnek. Itt nincs baj s hamar is bevezgik.

Annál nagyobb izgalom, az egész vonat hosszán áthullámozó idegesség előzi meg a vámosokat. Csomagok, bőröndök kerülnek le a padokra. Kulcsok után kufának részletek keznek. A túlsó jalkében vannak már az egyenruhás emberek. Nőtőlön az idegesség, férjakra, asszonyokra, de még a gyerekekre is átragad.

— Anyukám, add ide a kabátomat, jázom! — az anyja alig figyel a karját rángató pöttöm emberkére, aki immár harmadszor s mind felhevültebben kiabál: — Fázom! Kérem a kabátomat!

A hőség a vasuti jalkében gőzfúrdó és a gyerek, noha homlokáról csak úgy csurog az izzadság, mégis fájik. De mit lehet az anyja, rádjaa a kabátot. A gyerek rögtön felveszi s kezét azonnal annak zsebébe süllyeszti. Ugy szorítja magához, mint aki egyetlen kincsét félti valakiktől. Az anyja most már érti és mosolyogva fordul felénk:

Új hangszerekkel gazdagodott a népi művészeti iskola

Az aradi népi művészeti iskola a népművelődés és a művészeti nevelés terén egyre nagyobb jelentőségre tesz szert. Az új tanévben az iskolaépület frissen festve, kiavítva, ezennel tiszteletes virágállványokkal és zöldelő növényekkel díszítve várta a tanulókat. A koreográfia nagy termet felparkettázták és falakat lőntek át, hogy a tanulók az öltözőből a legkényelmesebben közelíthessenek meg a tánctermetet.

Az iskola hangszerezését is kibővítették. Két nagybőgőt, három trombitát, két puzont, két brácsát, két mandolin, valamint kis- és nagydobokat szereztek be. A rajziskola részére is megfelelő helyiséget biztosítottak, úgy, hogy most az iskola valamennyi tagozata egy épületben működik.

Rosenberg Elvira igazgatónő nyári szabadságának jórészt áldozta fel arra, hogy jelen legyen az iskolaépület rendbekerítésénél és ellenőrzésén a munkálatait. Ha valahol késlekedés, fennakadás mutatkozott, azonnal elment a szükséges intézkedéseket, úgy, hogy az iskola megnyitása idejére az épület kifogástalan állapotban készen állt.

A felvételi vizsgák lezajlása után megállapítást nyert, hogy a zongora-zsákra 149, a dráma zsákra 24, a baletti és népi táncokra 77, képzőművészetre 37, karmesteri zsákra 21, énekekre 61, vonós hangszerekre 120, akkordeonra 38, fúvós hang-

szerekre 41, a pengelőhangszerek száma pedig 27 tanuló iratkozott be. A beiratkozottak között találunk gyermekeket és felnőtteket, akikből a szakszervezeti kultúraszervezők képzett tagjai és instruktorai kerülnek majd ki.

Az iskola lendületes fejlődését azonban bizonyos fokig korlátozza az a körülmény, hogy a rajonális iskola tantesztület. Ez a csökkenés arra vezetett, hogy a tanulók számát 800-ról 600-ra kellett leszorítani, ami azt jelenti, hogy sok tehetséges gyermeket nem vehettek fel helyszűke miatt.

Aradváros tanulóiújságának számaránya mellett már régóta szükség lenne egy zenei elemi- és középiskolára, mert a népi művészeti iskola elsősorban a felnőtt művelődésnek szel. Mivel Aradon az állami zeneoktatás mai keretei szűkebb bizonyulnak az egyre fokozódó igények kielégítésére, a népi művészeti iskola vezetősége illetékes helyen javasolta, hogy létesítsenek zenei elemi- és középiskolát Aradon.

Jó lenne, ha az aradvárosi néptanács kultúraszakállya támogatná és szorgalmazná ennek a zenei művelődést szolgáló intézménynek a létesítését.

itt, nézzetek meg!” Szólnak, ez a szép nagy város. Majd ezt is elhagyjuk, hogy aztán a vonat újból nekilendüljön a véget nem érő magyar rónának.

De milyen róna ez? Nem pusztán ez már! Minduntalan aszlagok és szérák mellett robogunk és a mozdony verte zajon át is behatol hozzánk a cséplőgépek, a traktorok ütemes zúgása. Nem ritkán kombájnokat látunk és imitt-amott hatalmas silók mereszlik az égnek cemenitornyikat.

Künn a rónán már rég elszürkült az égből, s az óket körülölelő sötétségben, a csillagok mind erősebben világolnak fel. Mi ezt, ebben a ragyogó-csillógo expresszben alig vesszük észre. Beszélgetünk, vagy pedig előtünk álló élményeink elé futunk gondolatainkkal. Csak, amikor óránkra nézünk, vesszük észre, hogy az idő ránk öregedett. De hiába tekintünk ki az éjszakába. Az már nem éjszaka többé. Az égből kivilágosodott, rózsaszínű pára teszi sejtlemessé. Egy fénylő, csillámló világűrös küldte ide is előre előd-est. Es az éjszaka? Mit tehet mást, meghunyászkodva valjha be vereséget és visszavonul apró halmok, enyhe földhajlások mögé.

Legfőbb ideje, mert villanygyöngy-sorok futnak elénk. Utak, terek bukkannak fel az újjászületett felhő-mályból. Kellős, egymásbafüggő és tündéren kivilágított autbuszok tűnnek fel a fák lombjai közül. Bal-felől óriásiavó nőt épületcsoport. Teméntelen a kürtő, gyárkémény. Köbánya-ez. Hidak szökkennek fel előtünk a magasba, tehergépkocsik suhannak át rajtuk. Majd villamosok. Hármás fűzrévet épül alattunk nyílik és hajlik el nyílesében egy sugárat. Jobbkézfelől hatalmas építmény, sajtósávos kifelé feszülő falakkal.

A mit népstadionunk — halljuk a búszke szót valakitől — s arra lejjebb a Mezőgazdasági Képzőiskola... egy egész kis város... Itt vagyunk Budapest!

A váltók sokasodnak. Mintha egy hatalmas pókháló ragadt volna magához, amelynek szálát csillógo, fénylő acélsínnek. Még mindig robogunk, de iramunk már lassubodik. Itt vagyunk, a Keleti Pályaudvaron.

Keleti Pályaudvar. Bukarestet látott szemünknek talán egy kissé szokatlan és a reneszánsz stílusú, üvegítés, füstös épület, Európa egyik legelső pályaudvara. Öregnek tűnik.

De már künn is vagyunk a Baross téren. A hátunk mögött a megietelt út, a több mint fél évszázados pályaudvar. A százezer egős, villany- és neonfényű Rákóczi út örökhöznyúló emberáradata felszippan bentünk.

Hazafias verseny — papiron

Vinga már régen hírnevet szerzett magának. Először a nagymennyiségű, jóminőségű hagyományteremtésével, aztán pedig a vingai bombonál. Az első, sajnos, inkább már a múlt, évről-évre kevesebben és kisebb mértékben foglalkoznak hagyományteremtéssel. Ami a bombont illeti, azt már újra gyártják — talán nagyobb mennyiségben, olcsóbban — csak nem Vingán, hanem Temesváron.

De nézzük, mi Vingá mai képe. Itt találjuk rajonunk egyik legnagyobb kollektív gazdaságát, amely elég szép eredménnyel dolgozik, ezenkívül van mezőgazdasági társulás is. Tehát az egyénileg dolgozó parasztok száma nem nagy, mégis érdemes munkájukkal foglalkozni. Amikor rajonunk párt és állami szerveit a jövővi kenyér biztosítása foglalkoztatja, nézzük, mi tesznek Vingán.

A néptanács kupolás székházában nagy a sürgés-forgás. Hivatalos és nem hivatalos személyek egymásnak adják a kilincset. Ugyanakkor hatalmas munkálataik is folynak. A néptanács titkárat találjuk az irodában, a többiek terepre mentek. A rövid tájékoztató így szól: a magán-szektorban a kukorica termését 100 százalékosan, valamennyi növény be-takarítását 100 százalékosan teljesítették. A kvóta beadását a tejnél 100 százalékosan, a baromfi-termést 92 százalékosan, a sertésnél 88 százalékosan és a tenyésztett 90 százalékosan teljesítették. Számtalan nem szántottunk, vetni se vetettünk. Megkérdeztük a titkárt: mit tehet az őszi vetés idejében történő elvégzésére? Erre is kapunk választ.

Felkérdeztük és hazafias verseny folyik a képviselők és választókör-letek között.

Igen, hazafias verseny, amelyet Soman Adalbert képviselő kezdeményezett, a szeptember 11-én megtartott néptanács ülésszakon. A versenypontokban, igen helyesen, azokat a tennivalókat jelölték meg, amelyek a legelőbbiek: a kvótabeadás, a vetési előkészület és a vetés. A versenypontok még előír-

Páldiuművészet

Csütörtök, október 11.

BUKAREST 1. 7: Rádióújság 7.15: Román népdalok. 7.30: Reggeli hangverseny. 8.30: Központi sajtószemle. 9: Szimfonikus zeneművek. 10: Népzene. 10.30: Szovjet kamarazene. 11.20: Operazene. 12.15: Hazánk tartományainak népi zenéjéből. 13: Hírek. 13.05: Közlemények és zene. 13.10: Szimfonikus zene. 14: A fővárosi néptanács népi együttesének műsora. 14.48: Esztrád-hangverseny. 15.30: Hírek. 15.35: Román népdalok és táncok. 16: Román könnyűzene. 16.15: Zeneszínház gyermekiek számára. 16.45: Külföldi lapsemle. 17: Kamarazene. 17.30: Rádióújság. 17.45: Dalok. 18.15: Előadás. 18.25: Svéd népi muzsika. 18.55: Hírek. 19: Kivánsághangverseny. 19.30: Rádióújság. 22.30: Román népi muzsika. 23: Hírek, sport-hírek. 23.15: Táncczene.

BUKAREST 11. 14.05: Könyvüzene. 14.45: Közlemények és zene. 15: Hírek. 15.05: Román népi melódiák. 15.30: Enekkhangverseny. 16: Rádióújság. 16.15: Könyvüzene. 16.45: Enekkhangverseny. 17.30: Kerlingók. 18.40: Könyvüzene. 19: Moszkva beszélt. 19.30: Román népi muzsika. 20: Falvak újsága. 20.45: Dalok. 21: Életünk napjai. 21.30: Balladák és népi táncok. 22: Hírek, sport-hírek. 22.25: Román kóruszene. 22.57: Szimfonikus zene.

BUDAPEST (KOSSUTH). 9.10: Magyar népdalok. 9.40: Balettzene. 10.20: A gyermekrádió műsora. 10.45: Enek. 11: Hírek. 11.10: Rádiószabadegetem. 11.40: Zongora. 12.15: Fúvósinduló. 12.30: Részlet Jaroslav Hasek regényéből. 13: Hírek. 13.10: Népdalkórusok. 13.30: Vigoperaszíndarok. 14: Falusi híradó. 14.15: Zenekar. 16: Hírek. 16.10: Jókai Mór elbeszélése. 16.25: Kamarazene. 17: Az épülő kommunizmus nagy országában. 17.30: Szív küldt... 18: Hírek. 18.10: Táncczene. 18.40: Enekkettősk. 19: Két találkozás. Egy mérnöklélt története. 19.15: Magyar nóták. 20: Mozart: Varázsfuvola. Dalmű. 21.24: Esti híradó. 23.40: Táncczene. 24: Ejl zene.

BUDAPEST (PETOFI). 15: Zenekar hangverseny. 16.10: Egy falu — egy nótá. 16.40: A gyermekrádió műsora. 17: Lapszemle. 17.50: Vonós-négyes. 18.20: Zenekar muzsika. 18.45: Ahol az olímpiai láng kigyul. 19: Az Alexandrov együttes műsorából. 19.30: A hét aranyérem. 20: Szovjet filmekből. 20.30: Lányok, asszonyok... 20.45: Jéjzszakát, gyerekek! 20.50: Táncczene. 21.40: O-egyiptomi dalok. 22: Népdalok. 22.30: Sporthíradó. 22.50: Októberi dal. 23: Zenekar.

JESZNEVELEÉS ÉS SPORT

Igyekszünk lemosni a vasárnap esett szegényfoltot...

Az aradi sportszerető közönség mélyeséges megdöbbenéssel fogadta kedvenc csapatának, a Fl. Rosie UTA együttesének vasárnapi súlyos vereségét a Ploesti Energia-Flacára csapatától. Vasárnap este, amikor a mérkőzés eredményének híre elterjedt, csoportokba verődtek az emberek és találgatták: vajon mi lehetett az oka a szokatlanul súlyos, szinte hihetetlen arányú vereségnek. Olyan hírek keringtek, hogy a kapus megsérült, több játékost kiállítottak és ez a magyarázata a nagyarányú vereségnek. Amikor bebizonyosult, hogy ezek a hírek nem felelnek meg a valóságnak, a szurkolók megdöbbenése még nagyobb arányokat öltött.

A csapat még hétfőn hazatért és alkalmunk volt beszélni Reinhardt Jánossal, a textilgyáriak edzőjével, aki a következőket mondotta a mérkőzésről:

— Kétségtelen, hogy a súlyos vereség egyik okozója Horváth kapus, aki legalább 5–6 gólból „benne volt”, de hiba volna, ha a vereséget és annak arányát egyedül a kapus nyakába akarom varrni. A vereségnek oka valamennyi játékos (talán csak Jurca a kivétel, aki végig harcolt), mert a csapat tagjai, amikor az első két „potya” gólt bekapták, s főleg, amikor a harmadik is a hálóra került, ugyszólván teljesen feladták a küzdelmet. A védelem, amely

máskor a csapat legjobb része volt, ezúttal átláthatóan bizonyult és a játékosok megdermedten néztek, hogyan lövik a ploeistek a gólokat. Az is hozzájárult a vereséghez, de nem teszi indokolttá annak súlyos arányát, hogy a csapat pénteken reggel rossz hangulatban utazott el a fővárosba. A játékosok kedvetlenek voltak és igazán jó szereplést alig lehetett remélni tőlük. Végül, de nem utolsó sorban, a Ploesti Energia-Flacára ezúttal mind gyorsaság, mind pedig játékelőfogs tekintetében felülmúlta csapatunkat és ez is egyik magyarázata annak, hogy alulmaradtunk a küzdelemben.

— A játékosok tudatában vannak annak, hogy a bukaresti szegényteljes szereplés folytán hírnevükön esett csorbát ki kell köszöríteni és erre most nyílik alkalom, amikor a Hadsereg Központi Háza lesz az ellenfél. Bizom benne, hogy a játékosok ezúttal úgy fognak küzdeni, ahogyan kell és ahogyan az aradi sportszerető közönség elvárja tőlük.

— A csütörtöki mérkőzésre egyébként a következő játékoskeretből álltoltom majd össze a csapatot: Faur, Szűcs, Dusan, Farmati, Kapas, Serfőző, Jurca, Dudas, Boitos, Mateon, Pecsovszky, Birau, Jenel.

Az aradi sportközönség érdeklődéssel várja, hogyan sikerül a textilgyári labdarugóknak a bukaresti szegénytelőt a mai mérkőzésen lemosniok.

A nemzetközi céllövőverseny legnagyobb meglepetése

Az elmúlt napokban Bukarestben megrendezett nemzetközi céllövőverseny legnagyobb meglepetését az aradi Quintus Terezia szolgáltatotta, aki világhírű ellenfeleket győzt le és így került a kisebb puskaverseny 60 lövéses csoportjában (6köv testhelyzetben) a második helyre. Quintus Terezia teljesítményét a fővárosi sajtó is kellőképpen méltatta és a Sportul Popular így ír az aradi céllövőnő nagyszerű eredményéről:

„Minden szerencsekivádnatunk Quintus Terezianak, annak a sportolónak, aki nemzetközi céllövő bajnokságunkon a legnagyobb meglepetést szerezta.

Quintus Terezia díszére váltik hazánk sportéletének. Lelkülmerelessége és kitartása, amellyel Aradon készült, a szeretet, amelyet a céllövősport irányában mutat és a győzni akarás, megszerezte számára a sportmesteri címet és a közársasági bajnokságot. Az elmúlt napokban törekvéseit megkoronázta a kiutelés teljesítmény (a kisebb puskával, 6köv testhelyzetben, 60 lövéssel): 597 kör és a számos világnagyság előtt elért második hely, olyan versenyzőkkel szemben, akik hazájuk színeit fogják képviselni a melbournei olimpián versenyen.

Összinté szerencsekivádnatunkat jézzük ki Quintus Terezianak!

A Resicai Energia Metalul Aradon

A labdarugó bajnokság „B”-csoportjában az aradi vasutasok vasárnap ismét otthonukban játszanak: ezúttal a Resicai Energia Metalul lesz az aradi Locomotiva ellenfele. A resicaiak mindig kemény ellenfeleket bizonyultak és a vasutasoknak legjobb játékaikra van szükségük, ha a számukra rendkívül fontos bajnok pontokat meg akarják szerezni. A forduló mérkőzése egyébként a következők:

Utolsóelőtti forduló a labdarugó bajnokság „C”-csoportjában

A labdarugó bajnokság C) csoportjának IV. szériájában — amelyben az aradi csapatok szerepelnek — az elsőse kérdésé már elődött: az Aradi Energia Metalul G. Dimitrov csapata már megszerezte a csoportelsőseget és most már csak a helyezésért, valamint a kiesés elkerüléséért folyik a küzdelem. A vasárnapi utolsóelőtti forduló keretében csak a Fl. Rosie November 7 csapata játszik Aradon, a másik két csapat idegenben küzd a pontokért. A szeszgyáriak a Craioval Energia Constructorul csapatát látják vendégül, az

Aradi Locomotiva—Resicai Energia Metalul, Szászregeni Recoita—Vajdahutyadi Energia Metalul, Medgyesi Energia Flacára—Turnu Severin Locomotiva, Szálánvárosi Energia U. Tr. Metalul—Nagyszebeni Progresul, Lupényi Energia Minerul—Szatmári Progresul, Aranyosgyéresi Energia Metalul—Marosvásárhelyi Recoita.

Energia Metalul G. Dimitrov csapata Rimnicul Vilcean vendégzerepel, az Aradi Energia Constructorul pedig az Energia Metalul 108. csapatát keresi fel. A forduló programja a következő:

Craioval Stiinta—Vörös Acéll Energia Metalul, Energia Metalul 108—Aradi Energia Constructorul, Temesvári Progresul—Piskil Locomotiva, R. Vilceai Fl. Rosie—Aradi Energia Metalul G. Dimitrov, Energia Flacára 14—Craioval Locomotiva, Aradi Fl. Rosie November 7—Craioval Energia Constructorul.

Néhány sorban

A szovjet—román modern öttusa verseny negyedik napján az uszást bonyolították le és négy nap után a szovjet Novikov továbbra is az élen áll az összetett versenyben. A román versenyzők közül Pinteá került a negyedik helyre. A csapatversenyben is a Szovjetunió csapata vezet.

A kisnői Burevestnyik labdarugó csapata, amely a szovjet bajnokság egyik legkitűnőbb együttese, novemberben romániai túrára jön. A vendégek 3 mérkőzést játszanak és pedig Szálánvárosban az Energia Metalul St. Rosu ellen, Bukarestben a Ploesti Energia Flacára ellen, valamint Iasiaban a városi válogottal.

Ma, csütörtökön még egy „A”-csoportbeli elmaradt mérkőzést játszanak a Petrozsényi Energia Minerul a Bukaresti Locomotiva csapatát látja vendégül.

Rimnicul Vilceaban a helyi Fl. Rosie csapata „C”-ligás mérkőzés keretében 6:1 (3:1) arányban legyőzte

a Vörös Acéll Energia Metalul együttesét.

Vasárnap folytatódik a küzdelem az országos ifjúsági labdarugó bajnokságban: az aradi Fl. Rosie UTA ifjúsági csapata Nagyváradon mérkőzik a temesvári Stiinta ifjúsági együttesével.

Az aradi Locomotiva csapata vasárnap a magyarországi Gyulán vendégzerepelt és 3:2 (3:2) arányban vereséget szenvedett a helyi válogottól. Az aradi csapat góllját Petz és Tomescu szereztek. Az aradi csapat jól játszott, de a lövésekkel nem volt szerencséje: 11 alkalommal a kaputál találták el a csatárokat.

Aljehin emlékére rendezett nagyszabású nemzetközi sakktverseny megkezdődött Moszkvában és az első forduló keretében elért eredmények: Stahlberg—Ciocletia 1:0, Botwinik—Golombek 1:0, Pachman—Sliwa 1:0, Unzicker—Pidewski fél: fél, Szmiszlov—Gligoric fél:fél,

Partélel

A szakszervezeti vezetőszervek választása
erőteljes politikai munkát igényel

Városunk vállalatiban és intézményeiben megkezdődtek a szakszervezeti választások előkészületei. A legtöbb gyárban feldolgozták a választásokkal kapcsolatos utasításokat, sőt helyenként már sor került a csoportválasztásokra is. Ebben az időszakban nemcsak a szakszervezeti vezetőszervekre, — csoportvezetőkire és üzemi bizottságokra, — hanem a pártbizottságokra is. Az üzemi pártbizottságoknak és az alapszervezeteknek messzemenő támogatásban kell részesülniük a szakszervezeti vezetőket, az egyszerű szakszervezeti tagokat, hogy a választások alapos előkészítésével biztosítsák a szakszervezeti demokráciát és a legjobban, legteljesebben dolgozókat választják be a szakszervezetek új vezetőjeikbe.

A Refacerea konzervgyárban az elmúlt hónapban kezdődtek meg a szakszervezeti választások előkészületei munkálatai. Az üzemi bizottság, élen Schauer Péter elnökkel, megvitatta a választásokkal kapcsolatos utasításokat, leendőket, majd a csoportok vezetőivel ismertetve a soronlevő feladatokat.

Az üzemi pártalapszervezetek időszaki bizottságai, hogy elemezzék az üzemi bizottság tevékenységét és feladatait jelöljék meg a párttagok számára a közelebbi szakszervezeti választásokat illetően. A közelmúltban, amikor az alapszervezet napirendjén az üzemi bizottság tevékenységének elemzése szerepelt, kitűnt, hogy a pártalapszervezetnek, a párttagok, az agitátorok és a párttagok aktív tagjainak mozgósításával erőteljes politikai munkát kell végezni a választások sikeréért. Ez azért is nagyon fontos, mert szeptemberben csökkent a munkalelőléti és a terv teljesítésében is hibák mutatkoztak. Továbbá az üzemi bizottság számos fontos kérdést megoldatlanul hagyott, nem foglalkozott mélyrehatóan a szociális verseny, a felelő munkamódszerek terjesztésével, a munkavédelemmel, stb.

Az üzemi bizottság felismerte, hogy egyedül nem tud megbirkózni az előtte álló nagy feladatokkal, ezért előterjesztett jelentésében kérte a pártbizottság segítségét a szakszervezeti választások előkészítésében és helyes levezetésében.

A párttagok a gyűlésen a bírálat szellemében beszéltek a szakszervezeti munka fogyatékosairól, arról, hogy az utóbbi időben nem népszerűsítették a természetben ellenjáró dolgozókat, elhanyagolták a szociális verseny nyilvántartását és az üzemi bizottság egyes tagjai, mint például Milovan Sava, nem dolgoznak — ugyanakkor értékes javaslatokat terjesztettek elő, amelyek a választások sikerét biztosítják.

A gyűlésen elhangzott javaslatok alapján a pártalapszervezet elhatá-

rozta, hogy a bizottságok és az összes kommunista részvesznek a csoportvezetők előkészítő munkálataiban, segítik a csoportvezetőket jelentéseik elkészítésében és felvilágosító munkát végeznek a szakszervezeti tagok között.

Az alapszervezeti gyűlés óta néhány nap telt el. Az alapszervezet határozatának megfelelően a bizottságok segítik a szakszervezeti csoportvezetőket jelentéseik elkészítésében, a kommunista felhívják a szakszervezeti tagok figyelmét a közelebbi választások fontosságára. Néhány nap alatt az összes szakszervezeti csoportokban ismertetik a szakszervezeti választásokkal kapcsolatos utasításokat és felhívják a tagok figyelmét, hogy az új vezetőszervekbe, soralkból a legtehetősebbek, a munkában ellenjáró dolgozókat javasolják, választják be. Lacro Gyula elvtárs, az alapszervezet bizottságja eddig több szakszervezeti csoportgyűlésen vett részt. Jakabovits István párttag az éjszakai váltások szakszervezeti csoportgyűlésén.

Aradi piacokon

Helyes, vagy nem helyes?

A Mihai Viteazul-ter (Ferenc-tér) piacon történt vasárnap, szeptember 7-én délelőtti 9 és 10 óra között.

Az egyik Aprozar elárúsító sátor előtt várakoztam, burgonyát akartam vásárolni. Négyen, öten voltak előttém. Szép a burgonya és olcsó: 0,65 lej kilója. Egyre-másra dícsérik a házasszonyok.

Az elárúsító asztalán nagyhalom zöldpaprika. Egyszersak az asztalhoz lép egy negyven év körüli jólöltözött férfi és szó nélkül válogatni kezd a kosarába a paprikát.

Ilyen vakmerőségi! Az elárúsító rosszalló pillantásokat vet felé, a sorbanállók közül valaki megjegyzi:

— Micsoda szemtelenség! Ő elvinné a székelt, nekünk meg maradjon az apraj!

A férfi mindebből nem vett észre semmit. (Vagy legalább is úgy tett, mintha nem hallana a csöpp megjegyzést.) Szédgette hát angyall nyugalmával a húsoz, nagy paprikákat, kiválasztott vagy huszat és akkor a sor végére állt.

— Mit gondolt uram! — kiáltotta feléje az elárúsító és erőlyesen magaelel panaszkolt: — Hozza ide, jöjjön ide! Nem engedhetem meg, hogy válogassanak!

A férfi odalépett a pult elé.

— Kérem, mi tölire akarjuk eltenni — mondotta békítőleg, — és nem kívánhatja senki, hogy azokat a dí-

nek előkészítésében tünt ki. Jakabovits elvtárs több szakszervezeti csoportgyűlésen részt vett. Hasonlóképpen a bizottság tagjai és a kommunista nagy többsége felelősséggel dolgozik, hogy a szakszervezeti választásokkal sikerrel készítsék elő az üzembet.

Ezen a héten a Refacerea konzervgyárban megkezdődnek a szakszervezeti csoportválasztások. A pártalapszervezet bizottságának és tagjainak ügyeink kell, hogy a választások alkalmával a tagok a bírálat és önbírálat szellemében elemezzék a csoportok munkáját és vizsgálják arra, hogy a szakszervezeti munka vezetését tapasztalatokkal rendelkező, öntudatos dolgozókra bizzák. A pártalapszervezetnek hatékonyabb segítségben kell részesítenie az üzemi bizottságot, hogy a választások tiszteletére fellendítse a szakszervezeti csoportok munkáját és elkerülni megoldja az előtte álló feladatokat.

T. I.

A szántás-vetés ütemének
meggyorsításáért

A szonrai néptanács elnöke és titkára a rajoni pártbizottság és rajoni néptanács végrehajtó bizottsága aktivistáinak jelenlétében rövid gyűlést tartott az alkalmazottakkal. A gyűlésen elemezték az őszi kampány menetét és az állam iránti kötelezettségek teljesítését. Ismerteték, hogy a pártalapszervezet tagjai és a képviselők politikai felvilágosító munkája már eddig is eredményhez vezetett. A község dolgozó parasztjainak nagy többsége fáradságtalan munkával igyekezett és igyekezik betakarítani a későn beérő terményeket. A kukorica törése közösi viszonylatban befejezéshez közeledik. Az 1123 hektár bevetett területről október 3-ig 1057 hektárral takarították be a termést. A napraforgó és a burgonya begyűjtését már befejezték.

Az említett munkákkal egyidőben kielégítő ütemben halad az állam iránti kötelezettség teljesítése is. A mezőgazdasági társulás tagjai közül Munteanu Ioan, Domokos Bálint, míg az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok közül Bába Pál, Székely Vince, Szatmári István és még sokan mások 100 százalékkal beadták a kukoricaadójukat. Az állam iránti kötelezettségek teljesítéséért a párttagokkal és a képviselőkkel együtt sokat tesz a néptanács elnöke, Csomós Sándor, valamint a községi meghatalmazott, Pacutar Teodor. Tevékenységük hozzájárult ahhoz, hogy a község dolgozó parasztjai eddig több, mint 80 százalékkal beadták a kukoricaadójukat.

Ugyanezen a gyűlésen megállapították azt is, hogy az elért eredmények mellett az őszi mezőgazdasági munkában lemaradás is észlelhető. Ez főként az őszi vetésekhez szükséges talaj előkészítésénél és a vetőmagtisztításnál mutatkozik meg. Vetőmagtisztításra mindössze 154 hektáron végeztek és ennek is jelentős részét a kollektív gazdaság területén. Az egyéni gazdálkodók alig készülték fel a vetésre. Amellett, hogy a szántást halogatták, a vetőmag tisztításra is lassan vették.

A szántás-vetés ütemének meggyorsítása céljából a néptanács alkalmazottait röviden tájékoztatták a teendőkről, majd választókerületekbe osztották be őket, hogy a képviselőkkel együtt végezzék a határozott politikai felvilágosító munkát. Az alkalmazottak, elölön a néptanács elnökével és titkárával, még aznap megkezdtek tevékenységüket.

IDŐZÁRÁS

Október 11-én, csütörtökön változó felhőzet várható, a hőmérséklet nem változik lényegesen. Zivatarok és hóviharak lehetségesek a hegyes vidéken. A hőmérséklet napközben 10—15 fok között, éjszaka mínusz 2 és plusz között lesz. Merséket, időnként erősödő szél.

A következő két napon változó felhőzet várható, a hőmérséklet alig változik.

Arad lakóinak burgonya ellátásáért

— Beszélgetés Sfat Petru elvtárral, az Aprozar kereskedelmi osztályának vezetőjével —

sem tudjuk teljesíteni beszerzési területeinket.

Ez a helyzet például Temesvár tartományban is. A tartomány különböző részeiből a kiutalás szerint összesen 1500 tonna burgonyát kellene kapnunk. A terepen szerzett eddigi tapasztalataink azt mutatják, hogy a mennyiségnek csak mintegy 20 százaléka érkezik meg. Nagyvárad tartomány begyűjtőközpontjaitól 2400 tonna burgonya a kapni való. Lehetőség szerint ennek mintegy 75—80 százaléka kapjuk meg. Nagyvárad tartományból viszont, a szatmári begyűjtőközpont körzetéből, az egész területről mennyiséget — 1000 tonnát — le szállítják, sőt, remélhetőleg, ezt a számot még túl is haladják. Ezenkívül Rapunk meg burgonyát kisebb mennyiségben a fogyasztási szövetkezetektől — körülbelül 360 tonnát — és mivel közvetlen felvásárlási feladatunk is van, az így beszerzett burgonya mennyisége is eléri majd a 250 tonnányit. A felvásárlási terv ennek több, mint kétszerese, de mivel ez Temesvár tartományban nem teljesíthető, felvásárlásokat küldtünk Suceavába és Nagyszebenbe. Innen is mintegy 250 tonna burgonyát remélünk.

Ha mindezt összegezzük, akkor kitűnik, hogy kétféle 4000 tonna burgonyát feltétlenül beszerzünk — fűzete hozzá magyarázatához Sfat Petru elvtárs.

Ezután a következő kérdéssel fordultam Sfat Petru elvtárhoz:

— Mi a véleménye, lesz-e elegendő burgonyánk, ha az Aprozar — a már említett okok miatt — nem teljesíti a kiutalás szerinti beszerzési tervét?

Sfat Petru elvtárs válaszában meggyőződésem, hogy nincs ok aggodalomra. Anna a kérdésre is vála-

szolt, hogy mit tettek a beszerzés ütemének meggyorsítására.

Már említettem, hogy embe-reinket az ország különböző részeiből küldtük burgonya felvásárlására, de hát küldtünk van Nagyvárad, illetve Nagyvárad tartományban is, akik a begyűjtő központoknál a kiutalt burgonyát övni kell a hidegtől és a nedvességtől is, egyezzoval a fagytól, a rothadástól. Mi már előkészítettük a megfelelő pinókat, rakatrák helyiségeket. Az összes rakatrákat számszerint 28-at kitaláltunk, kimeszeltük, fertőtleníttük és elláttuk a szükséges eszközökkel, ládákkal, kosarakkal, vasvillákkal és egyébekkel. Megfelelő számú hozzáférő személyzetet is alkalmaztunk rakatráinkban.

Ezután aziránt érdeklődtem: mit tett az Aprozar vezetősége annak érdekében, hogy a vagonokkal érkező burgonyát idejében és jó körülmények között kirakják és beszállítsák a rakatrákba.

Külön rakodó vonalat kértünk az állomástól és a néptanács végrehajtó bizottságának közbenjárására meg is kaptuk — mondotta Sfat elvtárs.

— Itt egy fedett színt építtünk, hogy esős időben fedél alá rakhassuk az érkező burgonyát. A szin befedettségének 100—120 tonnányi. Meg kell mondanom azt is, hogy a szin építését csak most fejezzük be — pedig ezt már régebben is megtehettük volna, — de mi sem gondoskodtunk idejében a szükséges anyag beszerzéséről és az ICCF (a CFR építkezési vállalat) csak hosszas húza-vona után szállította el innen az általa leteraktozott építkezési anyagot, ami gátolta a munkát.

Az érkező burgonyát elárúsító egységeinkbe és rakatráinkba telerakjuk és szállítjuk. Ha szükséges, akkor a nagyobb vállalatok telerakjuk és köcsöngkérjük.

Igen nehéz megoldásra váró kérd-

Csiling... csiling... ismét a villamos!

A Vörös Lobogó hasábján már többször esett szó az aradi villamosról. Jobban mondva a villamosközlekedésről.

Intak már ilyen meg olyan formában, komolyan, gúnyosan, erélyesen, szatirikusan, bírálva, irányítva, panaszkodva, kérve — csak éppen az utasok nevében nem intéztek még figyelmeztetést az aradi villamosközlekedést lebonyolító vállalat szerveihez, vezetőihez, irányítóhoz és főleg alkalmazottaihoz.

Hát most erről volna szó.

Az aradi villamosközlekedést igénybevevő több tízezer utas és elsősorban az üzemek dolgozói nevében fordulunk az illetékes fórumokhoz: mikor lesz már igazán rend, valódi szervezethez és zavartalan utasforgalom az aradi villamoson?

S ha az illetékesek azt találnák, kérdeznék, hogyan közelítjük el ezt a rendet — erre vonatkozóan van néhány elképzelésünk.

De előbb mutassuk be néhány képbet, hogyan is fest jelenleg a villamosközlekedés körüli "rend".

Kezdjük az elején.

Csúcsforgalom. Reggel, körülbelül 7 és 8 óra között. Helyszin: Avram Iancu tér, Végállomás. Utasok egyre sokasodó tömege. Befut egy kocsi. Izgalmas várakozás és kényszerűlekedésre való előkészület, míg átvált az állomás, illetve az üzemek felé vezető sínpárra. Végre beáll a kocsi. Beszállás, azaz benyomakodás, törés, törés-zúzás, szakadás, civakodás, lökdösés-bökdösés — mert felszállni csak egy ajtón, hátul lehet. Némelyek felszállhatnak elől is, de ez csak a kalauz jóvoltából függ, hogy milyen kritériumok alapján, azt csak 5 tudja. Közben nem feledekez meg a hátul tolongó utasok durva, sérelmes "bitatásáról" sem. A kocsis elmozdít odalatt egykedvűen piszkálja a körmeit s azután — talán egy hirtelen öltetől elragadtatva — tekintet nélkül az utasokra, felszállókra, lemaradtokra, bepré-seltre, elindítja a kocsit.

A vezető cseppet. Az utasok kiabálnak, a kalauz viesszakibál, a kocsis nekilendül, az oldalbordák nyikorognak, a lemaradtok káromkodnak, van, aki az öklét rázza — de mindez mitsem használ.

Szóval a kocsis utban van az első megálló felé.

Megkezdődik a jegyváltás. A kalauz 5—10 banisokat követel, s ha nincs: "Veniti cu bani potriviti!" s már tornássza magát tovább, s az 5—10 banisok gyakori esetében nála maradnak és az em ritka — valószínűleg a nagy elétségben, — hogy jegyet is elfelejt adni.

Tanulja voltam a következő esetnek: a kalauz jegyváltásra szólította fel az egyik utast, aki odaadott 50 banit és kért egy 40 banis jegyet. A kalauz elvette a pénzt, azután kijelentette, hogy nincs 10 banija vis-

szadni. Az utas követelte a 10 banit, a kalauz szemtellenül válaszólt, nagy szöharc. Közben a villamos megállt, az utasok birkóztak a le- és felszállásért, a kalauz ezalatt elsodródott. Az én utasomnak a következő megállónál is kellett szállnia. Sem a 10 baniját, sem a jegyet nem kapta meg. A kalauz tiszta keresete 50 bani — 40 banit veszített a vállalat. S ha csak ez volna az egyetlen eseti!

Más. Az utas le akar szállni, a kalauz elindítja a kocsit. Kitor a botrány, veszekedés, lármá. Az utas felakarja jelenteni a kalauzt, de nem tudja a nevet, s a kalauz csak nem bolyond megmondani! Jogszerint az utas nem is követelheti ezt. De hát akkor hová forduljon panaszra és kit panaszoljon be? „A sóhivaltához, s a sógorát!” — mondja nevetve a kalauz. És igaz van. Mert egyebet ugysem tehet az utas, hiszen a kalauznak még szám sinos a sapkáján, sem a táskáján. Hát miért féljen az utasok panaszától?

Más. Tizenöt ember áll a Vörös Trógy előtti megállónál. Munkások, háza szeretnének menni villamoson. Az állomás felelő megkérdezi egy piros villamos. Jóformán üres, 4—5 utas lézeng benne. A várakozók nyugodtan kezdenek fel-szállni. A vezető hirtelen cseppet és indít, s a tizenöt utasból tíz ott marad a járdá szélén. És megint hínó kinek panaszolnunk. Mert se szám, se jelzés. Csak annyi, hogy 1-es vonal. De, hogy az 1-es vonalon járó kocsik, azok vezetői és kalauzai közül melyik... hát tessék ezt konkrétan megállapítani! Enélkül pedig ugrobár, hálabául minden panasz. Viszont a következő Pullman-kocsi, mivel kissé szulfova volt — de a tíz utas még feltérli volna, — ennél a megállónál meg sem állt, pedig ez nem feltételező megálló. S a tíz munkásszony faradlan bandukolt haza — gyalog. Mert megunták az eredménytelen várást és hát amit közben egymásközt elmondottak — az sem a kalauznak, sem a vezetőnek, de még a vállalatnak sem vált dícsőreletre.

Ime, néhány kiragadott kép, csak töredéke a villamoson utazók egyetlen napi bosszúságának. S ez — bizony, be kell vallanunk — kizárólag aradi specialitás. Láttam villamosforgalmat Bukarestben, Temesváron, Nagyváradon, sőt Kolozsdn is. De ott még a legvadabb csúcsforgalom idején sincs ilyen zűrzavar, rendellenesség, lármá, tiltakozás, gorombakodás és közömbösség az utasok iránt, mint a mi, alapjáni véve és az említettekhez viszonyítva, szörény kis villamosközlekedésünknel. Ha más város vagy országban jön Andrá és látja ezt, ámulva kérde: „Hát ezt hogyan csináljátok?” — s mi kénytelenek vagyunk szégyenkezve földre szegezni tekintetünket.

Mit kell hát tenni?

Először is rendszeresebb tenni, főleg csúcsforgalom idején a kocsik indítását. Teljesen érthetetlen, miért kell reggel a kocsik egy hányadát a szinben tartani, ahelyett, hogy valamennyi a megindokolt reggeli utasforgalmat bonyolítaná le. Pihenetni, ritkítani a járatokat napközben is lehet. Sőt, balesetösségi szempontból célszerűbb is.

Ha szükséges, ne 10, ne 6, de legalább 3 percenként indítsák csúcsforgalom idején a kocsikat. Mindössze 1—2 óráról van szó.

A végállomásoknál ne ragaszkodjanak az egy helyen való felszálláshoz. Természetesen továbbra is egyoldalon, de mindkét ajtón szálljanak fel az utasok. A kalauz ugyis az elején kezd a jegyosztást, tehát senki sem maradhat jegy nélkül. Viszont a felszállás gyorsabb, kevésbé kell tülekedni és jobban elhelyezkedhetnek az utasok. Perze, a vonatkozó megállókra ez nem vonatkozhat, nem is volna helyes — de a végállomásoknál annál üdvösebb.

A kalauzokat és kocsivezetőket vagy a sapkájukon, vagy a táskáján lássák el könnyen leolvasható órszámmal. Ez önfegyelmezés szempontjából is kitűnő módszer lenne. Tehát kétféle ólt szolgálja. Az utasok konkrét panaszokkal segítségük a villamosközlekedés megjavítását, ugyanakkor a közlekedést lebonyolító alkalmazottak fászkodának (leg- alább is reméljük) az utasokkal való udvarias bánásmódnál. Mert hiszen nekik sem lehet kellemes, ha állandóan panasz futna be ellenük.

Végül gondoljunk a vállalat vezetői és alkalmazottai arra a sok-sok dolgozóra, akik a felszállás utáni években önkéntes munkával járultak hozzá a közlekedési hálózat kiépítéséhez — utóvégre a közt, saját magukért dolgoztak. Magam hallottam valamelyik reggel az egyik utas megjegyzését vita közben: „Elvtársam, én nyolcvan órát dolgoztam önkéntes munkával a gálj sinek lerakásánál!” — Mire a kalauz ennél mondott: „Az a maga baja...” Hát szép kis kalauz, mondhatom!

Száz ézónak is egy a vége: valamit végre tenni kell! Mégis csak az utasokért csinálták a villamosot és nem az utasok születtek a villamos kedvéért.

Szabó János

Rudas Aladár

A szuezi kérdés a Biztonsági Tanács előtt

Meg kell találni a együttműködés megfelelő formáját

a szuverén Egyiptom és a csatorna használói között

D. T. Sepilov beszéde a Biztonsági Tanács 8-i ülésén

NEWYORK. (Agerpres.)

D. T. Sepilov szovjet külügyminiszter a Biztonsági Tanács október 8-i ülésén beszédet mondott a szuezi kérdésben.

A Szezi-csatorna kérdése igen sok állam érdekeit érinti és ezzel egyidejűleg felveti az időszerű nemzetközi kapcsolatok alapvető elveit. Ezért olyan rendkívül jelentős a kérdés megvitatása a Biztonsági Tanácsban. Az ENSZ céljainak és elveinek szemlélésén meg kell kísérelnünk, hogy megtaláljuk a pozitív megoldást.

Meg kell találnunk és meg kell alakítanunk a legmegfelelőbb szerződést, amely az egyenjogúság alapján tárgyaljon Egyiptommal; meg kell találnunk és meg kell teremtenünk a legmegfelelőbb formát a szabad hajózás biztosítására a Szezi-csatornában, figyelembe véve azt, hogy a csatorna, mint a Biztonsági Tanács tagjának különösen nagy a felelőssége a béke megőrzéséért. Egyiptom elleni fenyegetőzések nem tekinthetők másnak, mint az ENSZ alapokmányára legteljesebben alapelvei durva megsértésének.

Ez a politika máris kudarcot vallott, viharos visszahatást váltott ki az egész világon. A népek elítélik az erőpolitikát. Nemcsak az összes keleti népek, hanem más népek is megszemélték és egyre hatékonyabban támogatják az egyiptomi nép igazságos ügyét.

A nyugati hatalmak rövid időközben több tervet is kidolgoztak a szuezi kérdésben. Ilyen volt a Dulles-terv — ez volt a Menzies-féle bizottság platformja — és a „Szezi-csatorna használati országok szövet-sége” megalakítása.

Ez a terv korlátlan időre, azaz örökre kiragadná Egyiptom kezéből a csatorna kezelésének jogát és a jogot egy nemzetközi szerv vennie át. Nyilvánvaló, hogy e terv elfogadása Egyiptom szuverén jogának megszüntetéséhez vezetett volna és ezért Egyiptom, mint szuverén állam, nem fogadhatta el. Így hát Menzies megbízatása kudarcot vallott.

Ugyancsak hátréba szorítja Egyiptom szuverén jogait „a csatorna használati országok szövetségének” megalakítására vonatkozó terv is. Ez a szövetség nem volna egyéb, mint bizonyos módon kiválasztott államok zárt szervezete. Ez a szerv vennie át a csatorna hajózás egybehangolását, a révkalauz-szolgálat megszervezését, a forgalmi illetékek beszedését, teljesen figyelmen kívül hagyva az egyiptomi csatorna-igazgatóságot és a csatornán érvényben lévő hajózási szabályokat.

Magától értetődik, hogy a szövetség ebben a formában nyíltan be akar avatkozni Egyiptom belügyeibe, durván megsértve szuverénitását. De ez még nem minden. A szövetség megalakítása nem csupán az egyiptomi nép érdekeit sérti, hanem mindama országok érdekeit sem, amelyek a csatorna normális működése és a szabad hajózás biztosítása. Könnyű elképzelni, hogy ebben az esetben semmi sem maradna meg az 1888-as konstantinápolyi egyezmény előírásaiból.

Innen van az, hogy a szövetség megalakításának terve komoly ellenállással ütközött, a szövetség megalakítása céljából összehívott harmadik londoni értekezlet dicsőenlül ért véget. A tények azt bizonyítják, hogy a szövetség megalakításának kérdésében a három nyugati hatalom — az USA, Anglia és Franciaország — között sincs véleményegység. A szövetségben való részvételre felhívott országok közül egyesek (Japán, Pakisztán, Etiópia) általában nem járultak hozzá a tervhez, más államok pedig egész sor lényeges feltételtől tartózkodnak csatlakozásukat.

Ez nem véletlen. Azt bizonyítja ez, hogy sok állam aggódik amiatt, hogy milyen következményekkel járhat egy olyan szervezet megalakítása, amely lábbal tiporja Egyiptom szuverén jogait és támadja a szabad hajózás elvét.

A Biztonsági Tanács elé terjesztett angol-francia javaslat azt ajánlja az egyiptomi kormánynak, hogy működjenek együtt a „Szezi-csatorna használati országok” szövetségével.

„Valóban most az a különös helyzet állt elő, — mondotta D. T. Sepilov — hogy az angol és a francia kormány Egyiptomot olyan vétségekkel vádolja, amit ők maguk követtek el.”

A szovjet külügyminiszter utalt a két nyugati hatalom szuezi csapatszállítására, a gazdasági megtorló intézkedésekre, a révkalauzok visszarendelésére. A nyugati körök azon mesterkednek, hogy lezárják a Szezi-csatornát, azzal a tervvel foglalkoznak, hogy blokáddal a helyezett a csatornát, hogy Afrika megkerülése bonyolítsák le a hajóforgalmat.

Az angol és a francia kormány elutasította az Egyiptommal való tárgyalásokat a szuezi kérdés békés rendezésére. Mindezekből kitűnik, hogy Anglia és Franciaország ráérték arra az utra, amely a szabad hajózásra vonatkozó 1888-as egyezmény megszegéséhez vezet. Ennél fogva Angliának és Franciaországnak a Biztonsági Tanácshoz Egyiptom ellen benyújtott panaszát nélkülöz minden alapot.

Sepilov ezután sajnálkozását fejezte ki amiatt, hogy Lloyd és Pineau beszédei nem tartalmaznak olyan konkrét programot, amelyre támaszkodva Egyiptommal az egyenlőség alapján lehetne tárgyalni.

Sepilov a továbbiakban rámutatott arra, hogy a javaslat szerzői Egyiptom eltiltását akarják elérni, mint ahogy ezt a Daily Express című londoni jobboldali lap is értekelte egyik cikkében: „Senki se csináljon magának illúziókat. Az ENSZ igénybevétele csupán ügyrendi eljárás, nem pedig politikai irányvonal.”

Az angol és a francia kormányzókörök — mondotta Sepilov — valószínűleg azt akarják bebizonyítani, hogy a Biztonsági Tanács az Egyiptommal való tárgyalások módszerét nem jut semmire és ennek következtében más intézkedéseket kell foganatosítani. Céljuk egy olyan döntés meghozatala, amely kimondja: „Egyiptom bűnös! Következésképpen meg kell büntetni”. Ilyképpen akarják előkészíteni a közvetlen, hogy Egyiptom eltiltása után szabad kezét nyerve.

A kérdés ilyen utra terelése — mondotta Sepilov — rendkívül veszélyes. „Ez játék a tüzzel” s ez komolyan csorbíthatja az ENSZ tekintélyét. Ez veszélyezteti a béke és a biztonság érdekeit és komoly felelősség elé állítja Angliát és Franciaországot.

Sepilov ezután annak a reményének adott kifejezést, hogy az angol és francia vezetők jószándékukról fognak tanusítani, építő módon hozzá fognak járulni a kérdés pozitív megoldásához és az eredményes tárgyalások, továbbá a békés rendezés érdekében vissza fognak vonni javaslatukat.

„Ugyancsak remélem, — folytatta a szovjet külügyminiszter — hogy mi, — beleértve Egyiptomot is — akik itt összeültünk a kerek asztalnál — kollektív erőfeszítésekkel, kollektív jószággal meg fogjuk találni a szuezi kérdés békés és méltányos megoldásához vezető legalkalmasabb utat.”

A Szovjetunió kormányát — mondotta Sepilov — mélyszégyen aggasztja a Szezi-csatorna kérdésével kapcsolatban előállított nemzetközi feszültség.

Költeségünknek tartjuk, hogy minden lehető megtégynyünk a szuezi kérdés olyan pozitív szellemű megoldásáért, amely megfelel az ENSZ nem elveinek.

Sepilov kifejtette, hogy a Szovjetunió abból indul ki, hogy a Szezi-csatorna használatát sok ország számára — különösen pedig Anglia és Franciaország számára — létkérdés. Olyan megoldást kell találni, — mondotta — amely kielégíti Egyiptom és a csatorna használati többi ország érdekeit. A feladat az, hogy meg kell találni az együttműködés megfelelő formáját a szuverén Egyiptom között, amely a csatornát adminisztrálja és kell is hogy adminisztrálja és a csatorna használói között.

Mindenekelőtt le kell mondanunk az ultimátumok, a katonai fenyegetések és a gazdasági nyomás politikájáról

A Biztonsági Tanács első feladatát pedig abban kell állapítani, hogy a szoros kapcsolat hozzon létre az érdekeltek felek között azzal a céllal, hogy alapot találjanak egy egyezmény megkötéséhez. Abdo elást foglalt az angol-francia javaslat „jelenlegi formájában” való megvitatása ellen. Annak a véleménynek adott kifejezést, hogy ha meg egyezség jön létre az egyezmény alapelvei tekintetében, akkor már nem szükséges szavazás alá bocsátani az angol-francia határozati javaslatot. Az iráni küldött végül kijelentette, hogy nincs ellenvetése D. T. Sepilov szovjet külügyminiszter egy tárgyalási bizottság megalakítására vonatkozó javaslatát ellen.

E. WALKER, Ausztrália képviselője Anglia és Franciaország álláspontját támogatta. Mint az angol és a francia küldött, Walker is megpróbálta kétségbevonni Egyiptomnak a Szezi-csatorna Társaság államosításához való jogát. Az angol-francia álláspont mellett nyilatkozott még Kuba és Belgium küldötte.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Biztosítani kell a felek jogegyenlőségét.

Ha mind Egyiptom, mind a csatorna használati többi ország részéről megvan a jóakarát, — mondotta Sepilov — a Szezi-csatorna kérdésére vonatkozó hatékony nemzetközi egyezmény létrehozása nem fog nehézségekbe ütközni.

A szovjet kormány véleménye szerint egy ilyen egyezmény a következő elveken alapulhatna:

1. Az összes államok kereskedelmi és hadihajóinak szabad hajózása a Szezi-csatornán, a hajózási és kereskedelmi illetékek és az összes hajózási feltételek egyenlősége alapján;

2. Egyiptom, amelynek szuverénitása alá tartozik a csatorna és amely a csatorna tulajdonosa és kezelője, kötelezettséget vállal arra vonatkozólag, hogy biztosítja a hajózás teljes szabadságát a Szezi-csatornán, a csatornának és berendezésének őrzését és a csatorna jó karban tartását; a hajózási feltételek megváltoztatása a csatorna forgalmi kapacitásának növelése céljából; az ENSZ rendszeres tájékoztatása a csatorna működésére vonatkozóan;

3. Az egyezmény részvevői kötelezettséget vállalnak, hogy semmilyen címen nem tesznek olyan lépéseket, amelyekkel megszeghetnék a csatorna sérthetlenségét, vagy amelyek anyagi kárt okozhatnának a csatorna berendezésében; a Szezi-csatorna sohasem válhatik hadműveleti színterré; ugyancsak megengedhetetlen a csatorna blokádjának elrendelése;

4. Az együttműködés biztosítása a megfelelő formában Egyiptom és a csatorna használati országok között. Hasznosnak tartjuk, hogy a Biztonsági Tanács egy megfelelő tekintéllyel rendelkező bizottságot alakítson a tárgyalások céljából. E bizottságban például részt vehetnek Egyiptom, Anglia, India, Franciaország, a Szovjetunió és az USA. Magától értetődik, hogy nem ragaszkodunk a bizottság e számszerű összetételének pontos betartásához, noha ezt tartjuk a legalkalmasabbnak. Megalkatható volna ez a bizottság például nyolc országból, vagyis a fentemlített országokból, valamint — például — Jugoszláviából és Iránból, vagy Indonéziából és Svédországból. Ebben a kérdésben a legfontosabb feltételnek azt tartjuk, hogy biztosítsuk a bizottság megfontolt, kiegyensúlyozott összetételét, nehogy már eleve valamely álláspont túlsúlyba kerüljön a bizottság keretében. A tárgyalások csak ilyenképpen folytathatók az egyenlőség alapján, minden megkülönböztetés nélkül. A bizottság közelebben meghatározott időpontban jelentést terjesztene elő a Biztonsági Tanácsnak.

E bizottság megbízatást kaphat a Szezi-csatornán való szabad hajózás biztosítására vonatkozó egyezménytervezetnek a kidolgozására is, megpedig azzal a céllal, hogy ezt az új egyezményt állítsák az 1888. évi egyezmény helyébe. Az új egyezmény figyelembe vennie a kor szellemét, Egyiptom jogos érdekeit és a csatorna használati országok érdekeit.

Ez a bizottság ezenkívül előkészíthetné egy széleskörű nemzetközi értekezlet összehívását is, megpedig a csatorna használati összes országok részvételével.

Sepilov végül kifejtette, hogy a feladatok pozitív megoldása hozzájárulna az ENSZ tekintélyének és befolyásának megerősödéséhez.

A Biztonsági Tanács első feladatát pedig abban kell állapítani, hogy a szoros kapcsolat hozzon létre az érdekeltek felek között azzal a céllal, hogy alapot találjanak egy egyezmény megkötéséhez. Abdo elást foglalt az angol-francia javaslat „jelenlegi formájában” való megvitatása ellen. Annak a véleménynek adott kifejezést, hogy ha meg egyezség jön létre az egyezmény alapelvei tekintetében, akkor már nem szükséges szavazás alá bocsátani az angol-francia határozati javaslatot. Az iráni küldött végül kijelentette, hogy nincs ellenvetése D. T. Sepilov szovjet külügyminiszter egy tárgyalási bizottság megalakítására vonatkozó javaslatát ellen.

E. WALKER, Ausztrália képviselője Anglia és Franciaország álláspontját támogatta. Mint az angol és a francia küldött, Walker is megpróbálta kétségbevonni Egyiptomnak a Szezi-csatorna Társaság államosításához való jogát. Az angol-francia álláspont mellett nyilatkozott még Kuba és Belgium küldötte.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Peru, Irán és Ausztrália képviselői támogatják azt a javaslatot, hogy az általános vita befejeztével a Biztonsági Tanács zárt üléseket tartson.

Terrorintézkedések nem fojthatják el Ciprus lakosságának szabadságúgyát

NIKOZIA. (Agerpres.)

Sajtójelentésekből kitűnik, hogy a brit katonai megszálló hatóságok által nemrég bevezetett közlekedési korlátozó intézkedések a lakosság kiéhezését jelentik. A városban az ostromállapot légköre uralkodik. A közlekedési korlátozás bevezetése óta a brit rendőrség hangszóróval ellátott gépkocsijai, az utcákat járva bejelentik, hogy akik kimerésznek házaikból, azokat felszólítják nélkül lekövik.

Az angol katonai hatóságok legfeljebb egy-két órára engedik meg a lakosságnak, hogy elhagyják otthonaikat a szükséges élelmiszerek megvásárlása céljából. A helyi lakosság alig tudja beszerezni a mindennapi kenyeret. A feltűző bajnettekkel cirkáló rendőrök és katonák megtiltják a lakosságnak, hogy a városi piacra menjenek, ahol hus- és kenyér rakatárak vannak.

Az üzemek be vannak zárva és nem jelenik meg egyetlen lap sem. A helyzet napról-napra rosszabbá válik.

A terrorintézkedések nem tudják

megtörni a ciprusi lakosság szabadságúgyát, harcát az önrendelkezés jog kivívásáért. A világ közvéleménye egyre erőteljesebben ellentmond a Harding kormányzó által elrendelt terrorintézkedéseknek. A Libre Belgique című lap a nikozai helyzetet kommentáló cikkében ezeket írja: „A nikoziai lakosság több, mint egy hete lakásához van kötve. Még abban is megakadályozzák őket, hogy élelmiszereket vásároljanak. Már a negyedik nap súlyos vízhiány lépett fel. Most éhség dúhög. Holnap sok rakerülnek a betegségek és járványok és minden bizonnyal fellobban a gyűlölet az embertelen megalázás áldozatainak szívében.”

Angliában is fokozódik a ciprusi terrorpolitika elleni tiltakozó mozgalom. A Manchester Guardian című liberális lap „Ciprus lassan meghal, miközben a brit reputáció összeomlik” című cikkében ezeket írja: „Szegyenkeznünk kell. Mindez a rendőri elnyomás eredménye. Lehet, hogy új kiindulópontot találjanak a ciprusi kérdésben és helyreállítsák Nagy-Britannia hírnevét.”

Az angol kormány nem mond le az Egyiptom-ellenes katonai nyomások politikájáról

LONDON. (Agerpres.)

Az angol kormány október 9-én közleményt bocsátott ki, amelyben rámutat arra, hogy nincs szándékában leszerelni a behívott tartalékosokat. Ismeretes, hogy a tartalékosokat azért mozgósították, hogy fokozzák az Egyiptomra gyakorolt nyomást és a provokációs intézkedéseket a Földközi-tenger térségében.

A közlemény szerint a tartalékosokra azért van szükség, hogy „kiegészítsék azokat a katonai erővéseket, amelyeknek hadikészültségben kell maradniuk.”

Az angol kormány közleménye távolról sem járul hozzá a szuezi kérdés békés rendezéséhez szükséges légkör megteremtéséhez.

Közlemények

Uj fizetési rendszer a villanyáramfogyasztásban

A temesvári 4. számú villamosenergiai kombinát aradi villanyvagyára közli villanyáramfogyasztó előfizetőivel, hogy a villamosenergia- és elektrotechnikai-ipari minisztérium villamosenergiai főigazgatóságának 8/5913. számú, 1956. szeptember 13-i határozata alapján 1956. októbertől kezdődően új rendszert vezetnek be a villanyáramfogyasztás megállapítására, számlázására és a fizetendő összeg bevételezésére tekintettel.

Ennek értelmében ezentúl hathatónak ellenőrzik a villanyórakat, amikor leolvassák a fogyasztást. A villanyáramfogyasztás fizetése továbbra is 45 naponként történik, úgy, hogy a vállalat egy átlagos szegyet állapít meg az elmúlt évben fogyasztott villanyáram átlaga alapján. Hat hónap múlva, tehát három fizetési időszak eltelte után, a pénzbeszedők jelentkeznek a fogyasztók lakhelyén, ellenőrzik a villanyórát, leolvassák, hogy ki mennyit fogyasztott, s ezek alapján megállapítják a különbözetet a befizetett összeg és a fogyasztott áram értéke között. Ha valaki többet fizetett, mint amennyi áramot fogyasztott, akkor ezt az összeget visszakapja, ha pedig kevesebbet fizetett, akkor a különbözetet helyben kifizeti a pénzbeszedőnek.

Az említett műveleteket egy elszámolási iven (decont) jelöli meg a pénzbeszedő és azt a fogyasztó írásával együtt benyújtja a vállalatnak. Ennek alapján történik a fogyasztás és a kifizetés közötti különbözet kiegyenlítése. A villanyáramfogyasztás értékét közvetlenül a pénzbeszedőnek lehet átadni egy vagy több időszakra. Ha az előfizető nem kívánja az összeget átadni a pénzbeszedőnek akkor a pénzbeszedő jelentkezősétől számított öt napon belül köteles azt bevinni a vállalat (villanygyár) pénztárába. Ha az előfizető nem tartja fizetésben az említett határidőt, akkor, anélkül, hogy erről őket külön értesítsék, kikapcsolják a villanyáramot és csak a bejelentés utáni 3 nap alatt kapcsolják azt újra vissza, s természetesen ezért az előfizető köteles megtéríteni a hivatalos díjat. A kifizetések igazolását egy FIZETÉV (incasat) bélyegző alkalmazásával végzik. Ezt rányomják az ugynevezett elszámolási iver. (decont). A villanyáram-fogyasztók tehát

ellenőrizték, hogy fizetés esetén a pénzbeszedő, vagy a pénztárnok rányomta-e a bélyegzőt az elszámolási iverre.

Kisszentmiklósi, Ujrad, Gáj, Buzsák, Gradiste és Mikelaka körzetben továbbra is érvényben marad a régi fizetési rendszer, a pénzbeszedők a terepen, az előfizetők lakhelyein 90 naponként jelentkezők a kifizetendő összegeket.

Az aradi sajtóterjesztő közli az érdekeltekkel, hogy a külföldi sajtó előfizetéseket október 11-ig lehet megújítani. Az előfizetők forduljanak a postahivatalokhoz, lapkiadókhöz, valamint a vállalatok és üzemek önkéntes sajtóterjesztőit, hogy előfizetési díjaikat a jövő évre befizethessék.

Közlük az összes gépjárműtulajdonosokkal, hogy 1956. november elsején az RNK egész területén megkezdődik a gépjárművek összeírása. A vállalatok és intézmények, valamint azok a magánosok, akiknek birukában gépjárművek vannak, kötelesek ezeket megjavíttatni és jó állapotban bemutatni az összeíró bizottságok előtt.

Az összeíró bizottságok előtt bemutatott, technikai szempontból meg nem felelő gépjárművek forgalmi engedélyt visszavonják.

Az összeírást a temesvártartományi Milícia-igazgatóság végzi, amely irásban közli majd a vállalatokkal, intézményekkel és a magánosokkal azt a helyet és időpontot, amikor és ahol gépjárműikkel meg kell jelenniük.

A gépjárművek meg nem jelenése a milícia szervei által megállapított időben és helyen a 143/1952. sz. rendelet 12. paragrafusában foglalt szankciókat vonja maga után.

Az Orvostudományi Társaság aradi fiókjának radiológiai szakosztályáé pnteken, október 12-én este 7 órakor a Poliklinikán tudományos ülést tart, a következő napirenddel:

1. Dr. Angelescu Gr. A szivbántalmak elektrofiziológiája.
2. Dr. Petrivor V. A gyomorpoliposz radiológiai képe.
3. Dr. Munteanu I. A gyermekkori aszeptikus osteonekrozisok radiológiai képe.

Ma filmszínházainkban

Dózsa György október 15-ig: OTHELLO. Naponta 10 és 12 órakor matiné. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Nicolae Balcescu október 12-ig: A 306-os OGYCSOMO. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Herbák János október 14-ig: VERAZTATTA UT. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. I. L. Caragiale október 11-ig: RETTEGET IVAN. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Ifjusági október 14-ig: A VÖRÖS TAVIROZSA. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Solidaritatea október 14-ig: VESZELYES UT. Maxim Gorkij október 14-ig: AZ ELET TANI-TASA. Ilie Pintile (Gradiste) CFR

október 12—14-ig: A VÖRÖS TAVIROZSA. Előadások: 5 és 7 órakor.

Az ARLUS aradvárosi tanácsa rendezésében, a Román-Szovjet Barátság Hónapja alkalmából rendezett ünnepségek keretében, október 14-én, vasárnap délelőtti feltűnény órákban az Ifjusági filmszínházban Metea Octavian elvtárs (Temesvár) tart előadást a „Szovjet tudományos-fantasztiás irodalom”-ról. Az előadás után az Othello című színes szovjet játékfilmet vetítik. Belépés meghívóval.